

Václav Renč
Vít Petru

POPELKA
NAZARETSKÁ

POPELKA NAZARETSKÁ

Slova: Václav Renč

Hudba: Vít Petruš

Úprava, výběr a sestava textů: Pavel Svoboda

SBOR (brumendo):

1

SOLO:

SBOR: Pojd', du-še ne-klid-ná, už dost jsi na-sni-la svých marných snů.

+ varhany (*p*)

TUTTI (a capella):

Pojd', du-še ne-klid-ná, už dost jsi na-sni-la svých marných snů.

(R:)

ŽENY:

ŽENY:

MUŽI (tenor):

Pojd', du-še usednem jak dě-ti sem pod keř ne-be zá-ř-í-vý

a bu - de - me si vyprá - vě - ti o tom, co každý zná a ví.

MUŽI (tenor):

O Hvězdě na nebeském ke - ři, jež i tak mnohým zhas - lým
snům dá znovu sví - tít pro ty, kte - ři
jí v srdci vy - sta - vě - li dům.

opakovat (R:) al Fine

2

Před dávno pradávnými časy
v království nevidané krásy,
kde panoval král Hospodin,
vše světlem rašilo a kvetlo
Na stromech zrálo sladké světlo.
Jen jeden strom tam vrhal stín.

Dva první lidí bohumilí
v tom království tak šťastně žili,
jako už nikdo nikdy víc.
Zrcadlem byli svému králi.
A každým krokem svým ho chválí
a denně hledí v jeho líc.

Království rajske je jim dáno.
Jen jedno mají zakázáno:
ten plod, jež nese stinný strom.
Proč jim ho jisti zapověděl?
To že král moudrý dobře věděl,
co zakleto je v stromě tom.

V kořenech pak bděl had. Pln hněvu
nabádá Adama i Evu:
"Jen pojd'te pojist, bláhoví!
Pojd', jasný bratře, pojd', sestřičko!
Cožpak je králi o jablíčko!
Ani se o něm nedoví."

Nechtěli, zdráhali se oba.
V satanu - hadu vzkypí zloba.
"Strachujete se o život?
Blázni! Ať král se strachy hněte,
že silou svou ho s trůnu smete,
kdo okusí ten vzácný plod!"

Podlehli, sáhli - okusili...
Žel, v rájském království v tu chvíli
potemní, zhasne všečen jas.
I schovají se v hustém chvoji.
V tvář králi pohledět se bojí
stačí jim k hrůze jeho hlas.

"Ach, přeneblahé děti hříchu !"
zaznělo náhle v hrozném tichu;
a laskavý hlas krále ztvrd.
"Já v strom ten zaklel temné síly
vy jste je na svět vypustili:
bolest a bídu, žal a smrt.

Mějte si tedy, co jste chtěli !
A trpte dušemi i těly
a neste s dětí na děti
ten mor, jež požili jste v plodu!
Zhořkne vám život v nesvobodu
a smrt mu půjde vzápětí."

3

1. KYTARA 6: 2. KYTARA 12: 3. KYTARY 6+12+BASA arco: 4. SBOR a capella:

Ami Dmi Ami

1. Světem, jenž před dávný - mi ča - sy stvořen do nebý - va - lé krá - sy,
 2. A hříchem, jenž je ja - ko hlo - ží - při cestách lidských stá - le mno - ží,
 3. A dál jdou věky. Mno - zí z li - dí, - když bezdnou tu bí - du vi - dí,
 4. Hle, jsme tvé děti, Bo - že, Krá - li, - tvé pobloudilé dě - ti, zda - li

MEZIHRA po 2. sloce:

Dmi E7 Ami Dmi E7

1. jdou vraž - dy, vál - ky, stras - ti, hlad.
 2. v moc - né - ho dra - ka vzros - tl Had.
 3. zve - da - jí k ne - bi žal - ný zpěv.
 4. ně - kdy se ne - smí - ři tvůj hněv?

↑ (kytary 6 + 12 + basa arco)

Po 4. sloce opakovat (R:) z 1 al Fine

4

I zželelo se patřit králi,
 jak těžce lidé umírali
 bez útěchy a doufání.
 A - (jakož věděl od počátku,
 dřív, než had svedl otce, matku)
 - rozhodl, že je zachrání.

Těm, kdo své žalmy zpívali mu
 v oblacích obětního dýmu,
 vnukl dar věštby nadějně:
 že přijde čas, kdy láska Syna
 smíří hněv krále Hospodina
 a smrti osten odejme.

Podivnou věštbou rozohnění
 od pokolení k pokolení
 proroci v bédách těší lid.
 Za nocí vyhlížejí v dáli
 úsvit, kdy už se zlíbí králi
 svůj příslib spásy vyplnit.

5

1. MUŽI: Král Hospo - din, jenž do - za - jis - - ta pl - ní své sli - by,

2. ŽENY: Ta, kte - rá ví, jak žád - ný z li dí, proč o - de vě - ku

1. už se chys - tá — vy - sly - šet přá - ní od - - - vě - ka.

2. svě - ty ři - dí, zra - du když poz - nal li - dí svých.

1. Tak ja - ko znal už od po - - čát - ku, Syn Bo - ži bu - - de

2. Ta je - di - ná už po - cho - pi - - la, teh - dy slo - vo za

1. mít i Mat - ku, Bůh na - ro - dí se z člo - vě - ka.

2. slo - vem pi - - la po - zor - ně ze rtů Sy - - no - vých

SBOR:

Ami E7

f

Všem ná - ro - dům, všem po - ko - le - ním v klo - pý - tá - ní

f

všem ná - ro - dům, po - ko - le - ním v klo - pý - tá - ní

Ami F E

nám kaž - do - den - ním bra - nou i klí - čem ži - vo - ta je

p

F E7 1. A

chu - dá Pan - na, Pa - ní rá - - - je, *f* Krá - - - lov - na

E A Ami 2. A

po - vždy ví - těz - - - ná! *f* Krá - - - lov - na

E7 A

po - vždy ví - - těz - - - ná!

6

Kráčelo jaro Nazaretem.
 Učilo ptáky zpívat dětem -
 a v srdcích probouzelo žal.
 Proč, proč je smutno v Nazaretě?
 Proč je tak smutno v celém světě?
 že mor i v kvítí hořkne dál?

Též v tesařově domku chudém
 stýská si panna nad osudem,
 ježž vysloužil si bedný lid.
 Vší silou duše své i těla
 ta dívka pokorná by chtěla
 na Králi spásu vymodlit.

A hle, vtom před ní znenadání
 se jako tichý plamen sklání
 zářivý jinoch neznámý.
 Kdo je ten krásný? Anděl Páně.
 Na prsou žkříží bílé dlaně.
 Co nyní dívce oznámí?

"Bud' zdráva, Boží lásky plná!"
 Domem se jako světlá vlna
 rozlije neslýchaný hlas.
 "Pán s tebou, květe liliový!"
 A jinoch tajemnými slovy
 zvěstuje Panně Boží vzkaz.

- Dechnutím Krále Hospodina
 květ liliový počne Syna.
 A staniž se tak ještě dnes!
 Ač král, Duch Boží, svatá Panno,
 vyčkává na tvé ne či ano.
 Svobodně vol a odpověz. -

Tu strnou nebesa i země.
 Proud času stanul přetajemně,
 ustaly strom i tráva růst,
 své vody zastavila řeka.
 Jak Bůh, tak celý vesmír čeká
 na slovo, slůvko z jejích úst.

V nastalém tichu prudce šumí
 krev srdcem Panny. Nerozumí:
 jak zvláštní má to přinést daň?
 Chtěla být služkou lidu všemu,
 ne matkou dítěti jedinému.
 Ale - jak Pán chce, tak se staň.

Jen zaševlí tato slova,
 vtom čas i prostor hnou se znova
 a rozproudí se o překot.
 Jaro, jež Nazaretem kráčí,
 hned jásot lije v písni ptačí:
 Květ liliový počne plod!

7

Mží zimní nocí hvězdné jíní.
 Panna spí. Josef před jeskyní
 hlídá a chladu necítí.
 Spíš smutkem srdce usedá mu,
 že místo jemných rouch jen slámu
 pod Pannou mohl prostříti.

Ach, je-li možná, že Král králů
 vyvolil by si tuhle skálu,
 ten pustý chlév co rodný hrad?
 Josef je sklíčen. Zaplakal by.
 Snad byly to vše noční šalby,
 ten Boží vzkaz, ten anděl, snad...

Však hle, vtom ojíněnou bání
 blesk bílý šlehl znenadání
 a stanul - právě blízko skal!
 Toť hvězda, jasná, stříbroskvoucí!
 Josef až srdce slyší tlouci.
 Co se to děje? Nebo spal?

Ne, ne, vždyť slyší - ano, zpěvy!
 Zlato i stříbro harf! I neví:
 to proudí hudba? Odkud? Kam?
 A vidí: celé nebe plane
 v záplavě jasu nevidané!
 Či snad i tohle že je klam?

Vyskočí, vběhne do jeskyně...
 Hle, Panna bdí! A v jejím klíně
 - bud' chvála Pánu v nebesích! -
 Tam ryze svítí záře bílá!
 Zář ze záře to vystoupila!
 I poklekl a ruce zdvih.

...Zde jest, Král z Krále, dítě z Panny,
 jež vyhojí ty temné rány,
 zející v nitru národů.
 A usoužená lidská stáda
 vyvede z moci zlého hada
 a mír jim dá i svobodu.

Ó, dítě! Než se to vše stane,
 spi, spinkej v plínkách zachumlané
 a položené do slámy.
 Spi, spinkej, poupě nejvonnější,
 ať píseň má tě ukonejší.
 Spi, sladce spinkej u mámy.

A spalo. Venku nad jeskyní
 roztálo v požár hvězdné jíní.
 V hlaholu trub a znění lyr
 andělé z nebe sněží po stech.
 - Bud' sláva Bohu na výsostech!
 A lidem na zemi bud' mír!

Mírně

FLÉTNY: C

8

KYTARA 12:

ŽENY:

1. A - ni den bí - ly ně - za - stí - ní hvězdu, jež svi - tí nad jes -

2. Jen pojed - te, Sy - na mé - ho dě - tí na Je - ho krá - su po - hle -

3. Ve - le - bí mo - je du - še Pá - na, po - vzne - se hlas až nad skři -

1. - ky - ni zna - me - ni spá - - - sy pro - - - di.

2. - dě - ti, před níž se ne - be u - klá - - - ni.

3. - va - na, že na svou slu - - žeb - - - - ni - - - ci shléd.

mp
p
mp

1. A pře - ce je - nom

2. Jen pojed - te, po - kor -

3. Ne - - - zná - mou, chu - dou,

(cantus firmus je v tenoru!)

1. vrou - cí ví - - ra, jež ne - bi srd - ce o - - te - - ví - - rá
 2. - ni a ti - - ší, pros - te a On vás ne - - o - - sly - - ší,
 3. o - - puš - tě - - nou, jak per - lu zdvih - ne na ra - - me - - nou

1. tu hvěz - du sví - tit u - vi - dí.
 2. jste Je - ho prv - ní pod - da - ní.
 3. a za pod - no - ží dal mi svět.

9 Míjejí roky. Z pacholety
 je krásný hoch. A jenom kvete,
 pro radost je svým rodičům.
 Pozorné oko, ruka hbitá,
 sám díla otceva se chytá,
 hlaholem práce plní dům.

Zápolí s těžkou širočinou,
 až kapky potu z něho řinou.
 Pak večer k matce přisedá
 a jako hudbě naslouchá jí.
 O pravém věčném Otci v ráji
 chce vědět všechno, co se dá.

A jak by to měl psáno v duši:
 co ona na půl slova tuší,
 on v celou píseň dopoví.
 A pěstoun Josef, ruce v klíně,
 si připadá jak na hostině
 a s úctou vzhlíží k synovi...

Hoch Ježíš vzrostl na jinocha.
 A srdce matky se jím kochá,
 kdykoli na něj pohlédne.
 Jak princ, jenž vyjel proti draku,
 slunečný třpyt má ve svém zraku,
 jenž hlubší je den ode dne.

Ó, kdy, ó, jak, tajemný Synu,
 vykročíš k hrdinskému činu?
 A jakou připravím ti zbraň?
 - Ne, neptá se, vždy mlčenlivá.
 Jen každý tah si v paměť vrývá,
 jak denně mlčky hledí naň.

- Kdy, kdy už (srdce Panny ptá se),
 kdy vyrazíš? Kdy v plném jase
 zjevíš se světu jako král? -
 Však na rtech matky ani vzdechu.
 - Jsi se mnou, můj? Mně pro útěchu
 tesařem chudým buď jen dál.

Jásavě

(FLÉTNÁ):

10

F Dmi F C⁷

KYTARA:

F C F F Dmi B^b C⁷

1. - ŽENY: 2. - MUŽI: 3. - VŠICHNI:

F F B^b F

1. Nas - tal čas vel - ko - noč - ních svát - - - ků.
 2. Ho - sa - na Sy - nu Da - vi - - - do - - - vu,
 3. Pl - ný je slá - vy Je - ru - - - za - - - lém.

B^b F F C⁷

1. Pán u - - bí - - - rá se na o -
 2. vo - - la - - jí po - zno - vu a
 3. snít - - - ka - - mi o - - liv, lis - ty

F (FLÉTNÁ:) Ami Gmi

1. - slát - - - ku do měs - - - ta
 2. zno - - - vu ze stro - - - mu
 3. pa - - - lem ces - - - tu mu

FLÉTNÁ:

1. k sva - té, o - - bě - - ti.
2. z o - - ken, z plo - chých střech.
3. ste - lou na - - po - - - spěch.

Ho - - sa - - na,

ho - sa - na Da - vi - do - vu Sy - - - nu, ho - - sa - na,

FLÉTNÁ:

ho - - sa - - na, já - - sá ce - lý svět.

ŽENY (FLÉTNÁ pokračuje dál sopránem):

Ho - sa - na, ho - sa - na Da - vi - do - vu Sy - - - nu,

MUŽI:

Ho - sa - na, ho - sa - na já - sá ce - lý svět.

11 Po Galileji, po Judeji
denně se velké divy dějí.
Kamkoli vkročí božský Pán,
jen promluví, a hned je všady
jak dobrý pastýř mezi stády,
zástupy lidí obsypán.

I chtějí stále nové divy.
Ti nejsou již tak trpěliví,
Popelko tichá, jak jsi ty.
Je-li Syn Boží dán jim k spáse,
ať zde je spasí, v tomto čase,
král mocný, slavný, neskrytý!...

Čekají - vědí nač. "Už jede!"
Smrtelně vážný, tváře bledé,
Pán vjíždí jednou z městských bran.
A davy se v tom okamžiku
dají do jásavého křiku.
"Ať žije král!", zní ze všech stran.

V tom holdování prostoduchém
sen otrocký se vznáší vzduchem:
- Ted' pomine nám strast i žal!

Vždyť zemře-li kdo, zase vstane!
Dny jako stoly obtěžkané
nám prostře divotvorný král.

A jenom duše Mariina
z vítězoslavné jízdy syna
necítí radost, ale děs:
že za vším jásotem už nyní
přípravy temné kdosi činí,
temnější než sám Herodes.

Ba, jsou tu z mocných světa mnozí,
kdo slávy Kristovy se hrozí.
V srdcích jim syčí rajský had:
- Než vypadne nám z rukou vláda,
nutno ta kořící se stáda
odloutit, koupit, obelhat!

Těž farizejové a kněží
krok za krokem ho pilně střeží,
štvou lid a sejí nenávisť.
Už hledají, už našli zrádce.
Těžko je v duši Panně-Matce
a chví se, chví se jako list.

12

SBOR:

Ami Dmi Ami

1. Když podle židovské - ho zvy - ku zasedl s kru hem u - čed - ní - ků
2. A poté slovy ta - - jem - ný - mi o ten chléb rozdě - lil se s ni - mi:

Dmi E Ami

1. k ve - li - ko - noč - ní o - bě - ti, Pán vstal a ztichlo ko - lem sto - lu
2. "Mé tě - lo jí - te, já jsem chléb." A dal jim jísti. Ko - - lem sto - lu

Dmi Ami Dmi E

1. všech dvanáctero a - po - što - lů, když zve - dl ne - kva - še - ný chléb.
2. pokleklo dvanáct a - po - što - lů a zta - ji - lo svých srd - cí tep.

Dmi E Ami Dmi

3. A zas Pán k ne - bi ru - ce spí - - ná, v nich po - zdi -
4. "Kdo jí mé tělo, krev mou pi - - je, já v něm, on

(pokud se zpívá a capella, mezihra i dohra se vynechává)

E Ami Dmi Ami

3. - hu - je ka - lich ví - na a ve svou krev je pro - mě - ní:
4. ve mně na - vždy ži - je to čňte pro své spa - se - ní".

13 Stmívá se. Už je po hostině.
Za stěnou do vedlejší síně
slyšet, jak hřmotí stolice.
Pán s učedníky odcházejí.
A Maria by nejraději
vyběhla do tmy ulice

(tak tíživá ji úzkost mučí)
a vzala syna do náručí
a ukryla ho před světem.
- Zda ještě jednou v klín ji složí
tu milovanou hlavu Boží,
jako když býval dítětem?

Byl děťátkem, byl takhle malý.
Ručky se do mne zatínaly,
když pil, až na něm perlil pot.
V očičkách tmělo se mu nebe.
Měls maminku, já měla tebe,
života přetajemný plod! -

Vtom náhlá mdloba na ni padla.
Musí ven, musí z večeřadla!
Syn kdesi zdrcen bolestí!
Smrt po něm sahá blíž a blíž,
lpí na něm všeho světa tíže,
a nemůže ji unést!

Je sám! Je sama. Ulicemi
vláčí své duše nárek němý.
Synáčku, synu, jaký bol,
jaký bol způsobil jsi mámě!
Tentokrát nenajde ho v chrámě -
noc, tma a zrada kolem kol.

Je sám! Kdo může vědět lépe
než srdce matky, které tepe
se srdcem syna v souhlase,
jak popel smutku denně více
zatmíval jeho zřítelnice,
když světlem mluvil o spáse!

Jak vysoká to asi cena
má za ni býti zaplácena,
jak velké clo, jak těžká daň?
Nevím, ach nevím, Otče ráje,
a jen se chvím, jak nesmírná je.
Ale - jak ty chceš, tak se staň...

... Na hoře v sadě Getsemaně
z kamení těžce vstal Syn Páně,
do krve zbrcen úzkostmi,
sám. Budí služebníky spící.
A vtom už kmitlo pod vinicí
neklidné, rudé světlo z tmy.

14

SBOR:

Dej, Mat - ko, Sy - nu po - žeh - ná - - ní. Jde do bo -

-je a je - ho zbra - - ní bu - de jen lás - - - ka

stůj co stůj, bu - de jen lás - ka, stůj co

stůj.

tu jsi mi da - - la mís - to me - če,

ŽENY:

Ami C D

tou je a bu - - de stá - - - le tvůj,

MUŽI:

tou bu - - de stá - - - le tvůj.

G Emi D G

tou je a bu - - de stá - - le tvůj,

Opakuje se celkem 3x. Poprvé se zpívá tak, jak je předepsáno v notách. Podruhé muži v prvních 16 taktích mlčí a místo toho se recituje 1. sloka recitace. Potřetí se zpívá tak, jak je předepsáno v notách, a k tomu se recituje 2. sloka recitace.

RECITACE:

1. Na hoře v sadě Getsemaně
kmitalil louče, chřestí zbraně,
Pochopi, drsná sebranka
vedená zrádným učedníkem
sápour se s kletbami a křikem
na ubohého Beránka.

2. Ponižují Tě, nový Chlebe,
a netuší, že soudí sebe,
že soudí nás, že soudí hřích,
v tom, který všečen hřích a vinu
všech pokolení lidských synů
sám nese na ramenou svých.

15 Je souzen kněžskou veleradou.
Otázky zálučné mu kladou:
"Tys Mesiáš? Tys Boží Syn?"
A když on, živá pravda, mlčí,
pění se jejich srdce vlčí
a ústa plná vzteklých slin:

"Na kříž s ním!" Na kříž s bídou světa.
Pán ráje, tesař z Nazareta
jen proto stal se člověkem.
S ním zemře věčná smrt. S ním vstane
k životu lidstvo ukované
v tom hadím jařmu odvěkém...

Ale ach, je syn lidské matky.
Míjí noc před velkými svátky
a město kolotá i v tmách.
Maria bloudí ulicemi,
sama, tak sama mezi všemi,
jak umí být jen žal a strach.

Ví, celým srdcem ví: teď právě
na synáčkově drahé hlavě
stín smrti utkvěl! Jak a kde?
Vtom potká ženy, spěchající
novinu strašlivou jí říci:
že synáčka už nenajde -

Byl souzen, vržen do žaláře.
A ráno půjde před vladaře,
jenž má soud kněží potvrdit.
...Míjí noc před velkými svátky.
A v srdci přežalostné matky
jak blesk meč bolesti se kmit,

bolesti, pro níž není jméno.
A srdce zplna zasaženo,
kleká před Pánem Bohem svým.
- Hle, Popelko má, toť ta cena,
jež musí býti zaplácena!
a ty jí budeš platit s ním.

SBOR: 16

Ami Dmi Ami

1. Poslední záchvěv. Do - - ko - ná - no. Vyrvi se tmám! Ó vrať se Pan - no!
2. Jan k životu jí vra - cí zno - va: Bud' u svých dětí, Mat - ko Slo - va,

Dmi E Ami

1. Za - vo - lej! Za - plač! Vy - dej vzdech!
2. ó Mat - ko má, ----- Mat - ko všech.

KYTARA (všechny 3 repetice)
ZVONKY (pouze 2. a 3. repetice)

SOLI:

Ami E⁷ Ami

1. Hle, tou - hu hrůz - ně vy - pl - ně - nou. Cho - vám tě,
2. Ko - li - krát za ta krát - cá lé - ta, ho - šíč - ku
3. Už na - po - - sled a ne - ná - vrat - ně, za - vi - nu -

ZVONKY: ↓ ve 3. repetici nástroje tacent (nechat doznít), soli zpívají dál a capella!

E Ami E Ami E

1. cho - vám na ko - - le - - nou, sy - nác - ku můj, tak
2. bo - sý z Na - za - - re - - ta, po - do - bu změ - - - nils
3. -té - - - ho v bí - lém plát - - ně, sy - nác - ku můj, tě

ve 3. repetici + KYTARA

Ami E7 Ami F Dmi Ami

1. můj, ó žal. Jak je - tě ni - kdy. Můj až
2. pře - - - de mnou. Až bol - no by - lo se po-
3. lí - - - - bat smím. Až zas tě spat - řím, bu - - - deš

↓ ve 3. repetici + ZVONKY

F Dmi E7 Ami

1. při - - liš! Kam já se po - hnu, tam ty se chý - - liš,
2. -dí - - vat, jak do - ve - - dls i své Mat - ce skrý - - vat
3. Krá - - lem a bla - hých du - ší Je - - - ru - - - za - - - lém

Dmi Ami E7 Ami Ami

1. klas do - šlý, jenž se o - - - de - - vzdal. Fine
2. tvář svo - ji vnitř - ní ta - - - jem - - nou.
3. tvým vy - do - - by - tým krá - - - lov - - - stvím.

18 Ve skále narozen, Bůh živý,
do skály pochován. A divy,
jimž chtěl by svět, se nedějí.
Mrtev a pohřben jako jiní,
nic nezměnil, nic neučiní,
probouzeč lichých nadějí.

19

Živě

SBOR:

Chords: A F#mi E A A F#mi D E A

Lyrics: Na - sta - lo
Ó, bla - žc - -

Chords: D A A F#mi E A

Lyrics:
1. jit - - ro, hle, den tře - tí.
2. ni, kdo v te - - - be vě - - ři,
Tyto dva takty se v da Capo vynechají!

Chords: E A E A F#mi E

Lyrics:
1. Tu mēs - tem ješ - - tě spí - cím le - - - tí vi - chr - ná
2. teď ne - dba - je už stěn a dve - - ři, bu - deš k nim

Chords: A F#mi D A E A

Lyrics:
1. zvěst: Je prázd - - ný hrob, vi - chr - ná zvěst: je
2. vchá - - - zet host a Pán, bu - deš k nim vchá - - zet

E⁷ A E Ami Adim

1. prázd - - ný hrob. Mar - ně se pyš - ní hrů - - - zc
2. host a Pán. *Fine*

E Ami Adim E

brá - - - ní, pro - ci - ta - - jí v nich zne - - - na - dá - - - ní
brá - - - ní, pro - ci - ta - - jí zne - na - - dá - - - - ní

A Edim Hmi

pro - roc - tví Pí - - - sem z dáv - - ných dob, pro - roc - tví
pro - roc - tví Pí - - - sem z dáv - - ných dob, pro - roc - tví

A E⁷ A F[#]mi E

Pí - - - sem z dáv - - ných dob.
Pí - - - sem z dáv - - ných dob.

D.S. $\frac{3}{4}$ al Fine
(přitom se vynechá t.9 a 10 !)

20 K Otci se vrátil Syn, Bůh pravý.
Ráj znovu zalidněn ho slaví
- a zem jde dál vstříc věčným tmám.
Rytíři krále z Nazareta
teprve mají dobýt světa.
I vdechnut jim Duch Boží sám,
že plni plamenů a síly
jak paprsky se porozptýlí,
ohaři Páně, rybáři,

a z vírů smrti lidi loví
čerenem divů svých a slovy,
jež oheň ženou do tváří.

Věznění, štvání, bičování
(rytíři krále, z jehož skrání
koruna trnová se skví),
vždy znovu odvážně a jaře
sklízají v službách Hospodáře
žeň pro nebeské království.

A Dcera, Matka, Dívka Páně?
Zří zpívajíc, ach zří i na ně,
to pro ně zrcadlí ten jas,
to naprosté, vždy nové Nyní,
jež ani řasou nezastíní
zachvění krve, zem a čas.

Ba, i tak ryzí nástroj těla
stínil, že duše nedozřela
až na dno čiré hlubiny:
že její syn, to sladké zboží,
to přetajemné poupě Boží
jest On, Bůh sám, Bůh jediný.

Trojnásob jediný - a její
v plnosti lásky bez nadějí
(neb vše, co býti má, už jest).
Korunována svatým zřením,
všem andělům, všem pokolením
zpívá svou sladkou blahozvěst,

že tento chudý z Nazareta,
až zetlí všechny trůny světa,
na trůně svém se zaskvěje:
král panující v hloubi duší,
skryt jak zpěv těm, kdo jsou hluší,
král svrchované naděje...

Zvolna

SBOR *brumendo* + VARHANY:

SÓLO (do skončení recitace):

G Emi C

Ve - le - - bí duše má Hospodi - na a v Bohu, mém Spasiteli, duch můj ple - -

SBOR *brumendo* + VARHANY:

(varhany pokračují)

SÓLO:

21

... sa

SBOR Živě

+VARHANY: D F#mi Hmi D G A D A D D F#mi Hmi D

p *cresc.* *mp* *mf* *cresc.*

+ tiše KYTARY ^

SOPRÁN:

G Emi A D D

A - - - - -

MUŽI:

+BASA

Ve - le - bí má du - še Pá - na

G A⁷ D

A - - - - -

chvá - lu zpí - vá ce - lý svět, můj duch ple - sá, že Bůh moc - ný

G A D D F#mi Hmi D

A - - - - -

1. Vel - ké vě - ci u - - či - nil ten,
2. Mi - lo - sr - den - ství se ší - ří
3. U - bo - zí jsou po - vý - še - ni,
na svou slu - žeb - ni - ci shléd.

G A D A D D F#mi Hmi D

1. je - hož jmé - no sva - té je, od té chví - le ce - lá ze - mě
2. od jed - no - ho k dru - hé - mu, ten, kdo v srd - ci pyš - ně smýš - lí
3. na - jed - li se hla - do - ví, mo - ci - chtí - ví od - chá - ze - jí

SBOR

G Emi A D +VARHANY: D F#mi Hmi D G A

(3x)

f A - - - - -

1. bla - ho - sla - vit bu - de - me.
2. vzda - lu - je se od trů - nu.
3. Bo - ží lid se ve - se - lí.

D A D D F#mi Hmi D G Emi A⁷ D

A - - - - -